

LÄKSIN MINÄ KESÄYÖNÄ KÄYMÄÄN

Dm Gm⁷ G^{#o} A

1. Läksin minä kesäyönä käymään

Dm B^{bmaj7} Gm⁷ A⁷ Dm

siihen laaksohon, jossa kuuntelin päivää,

B^b Gm⁷ A Dm B^b B^b/C C⁷ F A⁷/E

kussa lintuset laulaa, metsäkanatkin ne pauhaa,

Dm B^{bmaj7} Gm⁷ A⁷ Dm^{sus} Dm

ja mun sydämeni etsi lepoa ja rauhaa.

2. Katsoin minä alas vetten puoleen,

näin rannalla tytön ihanan ja nuoren,

joka istui ja itki, katsoi aaltoja pitkin

ja hän oli niin surullinen joka hetki.

3. ”Mitä itket sinä rannalla yksin?

Ja sun silmistäs vedet vierivät nytkin.

Mikä tuska ja vaiva sinun sydäntäsi kaivaa,

joka ei anna sydänyölläkään rauhaa?”

4. Ja hän vastasi: ”sepä suru mua vaivaa,

kun ei koskaan tule takaisin se laiva,

kussa kultani kulki poikki aaltojen julki,

minut jätti ja surun sydämeeni sulki.”

5. Hän katseli hetken aikaa vielä,

näki aalloilla pilven punertavan siellä.

Pilvi ei ollut lainkaan, tunsi kultansa laivan,

ylistetty nyt Luoja maan sekä taivaan!